

© COLUMN | STIJN

Eerstejaarsweekend

Als student heb ik nooit les van hem gehad. Maar toch, zijn imago is legendarisch. Gert Peek is een bodemkundedocent *pur sang*. Hij is aardig, heeft de Teacher of the Year-award op zak en ik hoor uitsluitend enthousiaste verhalen over de man die zowat vergroeid is met zijn grondboor.

Zelf heb ik zelden een grondboor in mijn hand. Af en toe val ik in bij een veldpracticum, dat is het wel. Dus toen ik een e-mail kreeg van twee studenten Landschapsarchitectuur, was ik best verrast. Gert Peek kan dit jaar niet, schrijven ze, dus zoekt de eerstejaarscommissie een vervanger voor het college tijdens het eerstejaarsweekend. Mijn naam was gevallen.

Wat een eer. Een hoop onbetaald werk ook, maar op zo'n eervol verzoek kan ik geen nee zeggen. Een kort voorgesprek in het Forumgebouw volgt.

'Weten jullie eigenlijk wie ik ben', vraag ik.

'Nee, we hebben uw foto opgezocht.' Ik slik.

'Nou, ik ben geen bodemkundige', ga ik verder.

'Ik wil best een verhaal houden, maar dan wordt de insteek breder.' 'Dat is prima', zeggen ze opgelucht, de inhoud van mijn college doet er blijkbaar niet echt toe.

Teleurgesteld vraag ik waar en wanneer het weekend eigenlijk precies is. 'Eh', zeggen ze aarzelend in koor. 'Ik stuur het draaiboek wel op', zegt een van de twee, grijpend naar zijn mobiel.

Ietwat beledigd fiets ik terug naar m'n kantoor. Ik praat mezelf moed in: het is evengoed leuk dat ze vrijwillig een college willen en meer over mijn vakgebied willen horen, nota bene in het weekend.

Op kantoor open ik mijn mail. Vluchtig kijk ik het draaiboek door. Het college is cruciaal, staat er, we moeten absoluut een vervanger vinden, want anders krijgen we geen subsidie van de universiteit. **R**

Stijn van Gils (30) promoveerde onlangs op onderzoek naar ecosysteemdiensten in de landbouw. Tweewekelijks beschrijft hij zijn worsteling met het systeem wetenschap.

